

سێ سەدە ئەدەببیاتی کوردی (بەشی ٢)

سەدە ی حەفدەهەم سەردەمی تیکۆشانی گەرەترین شاعیر ، ئینساندۆست و رووناکبیری کورد ئەحمەدی خانییە کە ناوی لەگەڵ زمانی ئەدەبیی کوردی گرێدراوە. ئەحمەدی خانی بە ئامانجی بەرزکردنەوهی زمانی سووک کراوی کوردی تا ئاستی زمانەکانی فارسی و عەرەبی و تورکی پشتیوانی لە فیڕ کردن و فیڕبوون بە زمانی کوردی دەکا . ناوبراو بەو مەبەستە فەرھەنگی عەرەبی / کوردیی نۆبەرانی نووسی بەلام ئەوەی کە ئەو نیۆبانگی پێدەر کرد مەنزوومە ی بە نیۆ بانگی مەم و زین بوو کە بە شاکاری شیعری کوردیی سەدەکانی نیۆهراست دەژمێردرئ. خانی لە مەنزوومە ی مەم و زیندا باسی داستانی عیشقی تراژیکی مەم و زین دەکا کە نیۆیان لە نیۆ کورد بە عاشقانی ناکام و بئ ناکام دەناسرێتەو. شاعیر لە بەیتەکانی ھەوێلینی مەنزوومە کەدا سەبارەت بە تاییەتمەندییە

نه ته وه ييه کانی ئه و داستانه ده لئى: وشه کان،
 مه عناکان، ناوه روکەکان، شيواز، ئاکامه کان و
 سيماکان هيچيم له شاعيرانى دیکه وه رنه گرتووه.
 ئه وهى کوّم کردو ته وه هه مووى ريوایاتى کوردیيه.
 ره وتى سوژهى ئه و مه نزوومه يه زوّر ساده يه. دوو
 کهس که په يمانى برايه تيان پیکه وه به ستبوو يانى
 مه م و تاجدين که کورى فه ررمانده رى پاريزه رانى
 حاكمى ولا ته عاشقى دوو کچه ئه ميرى کورد ده بن
 که نيويان ستى و زينه. تاجدين و ستى به لئىنى
 بوون به هاوسه رله مير وه رده گرن و ده بنه ژن و
 ميّردو چاره نووسيان به سلامه تى و به خته وه رى به
 ئه نجام ده گا به لام مه م و زين ده بنه قوربانى رى
 و فيلبازى به کرى راويژ کارى مير. تووشى ليک
 جيا بوونه وه و مه ينه ت ده بن که له ئاکامدا به
 مه رگى هه ردووکیان خاتيمه پهيدا ده کا. خانى له
 سه ر بنه ماى ئه و سوژه ساده يه ويّنه يه کى
 تيکها ل دراو له پيوه ندى ئينسانه کان و چوّنیه تى
 هه لسوکه وتى که سايه تيه کان له گه ل رووداو ه کان
 خه لّق ده کا و هاوکات ناسينى کى ورد له سیکۆلوژى

ئىنسانەكان نىشان دەدا . ئەو مەنزۇومەيە بانگەوازى
سروودى عىشقى . عىشقى ھاۋراۋ ھاۋكات لەگەل
لەخۇبۇردوۋىيى و ۋەفادارى . بە پىچەۋانەى
ئىروتىسمى زەرىفى شىعرى فارسى، خانى داۋىنپاكى
و ئەخلاقى بەرز لە شىعدا ستايش دەكا . لە بەينى
عىشقى راستەقىنە و ھاۋگىيانىي و ئارەزوۋى
شەھۋانى و ئاورىن جىاۋازى دادەنىۋ دەلى: عاشق
بوون و مەيل و حەزلىکردن پىكەۋە فەرقىان ھەيە .
يەكىان لەزەت و خوشى بوخۇى دەۋى و يەكىان خۇى
فېدا دەكا . يەكىان بە دۋاى خوشەۋىستەكەيەۋەيە
بو شادى دلى خۇى و ئەۋى دىكە ئامادەيە گىيانى
خۇى فېداى دلدارەكەى بكا . عىشق و مەينەت پىكەۋە
ھەمزادىن ۋەكوۋ گۈلى سوور و درۋو . ۋەكوۋ گەنجىك
كە مار پارىزگارى لىدەكا . ئەۋە شىۋەى بىرکردنەۋەى
شا عىرە . پىيوايە تەنبا ھەستىك كە لە رەنج و
مەينەتەۋە دى بو ھەمىشە دەمىننەتەۋە . بابەتى
دۇستايەتى و ھاۋپەيمانىي پىر لە ۋەفادارى نىۋان
مەم و تاجدىن لەۋ مەنزۇومەيەدا رەنگى داۋەتەۋە و
كۆك نەبوۋنى نىۋان ئەركى دۇستبوون و ئەۋىن

له گه‌ل وه فاداری به ئه‌رباب ره‌نگی داوه‌ته‌وه ،
 مه‌به‌ستی‌ک که له نیو کورده‌کان دا ری‌زی لی‌ده‌گیری.
 تاج‌دین که مه‌جبووره له نیوان وه فاداری به دۆست
 یا ئه‌میر یه‌کیان هه‌لبژی‌ری ، دووه‌میان
 هه‌ل‌ده‌بژی‌ری، چونکه پی‌یوایه نه‌پاراستنی ئه‌رک
 سه‌باره‌ت به ئه‌رباب ، گه‌وره‌ترین رسواییه که
 ده‌بیته هوی لۆمه و به‌دنیوی بی‌بۆ بنه‌ماله و عیله‌که‌ی
 به‌لام، مه‌م قاره‌مانی شی‌عه‌که کاتی‌ک به‌ره‌و‌رووی
 هه‌لبژاردنی‌کی وا ده‌بی پاراستنی ئاب‌روو نامووسی
 ژنه‌خوشه‌ویسته‌که‌ی هه‌ل‌ده‌بژی‌ری نه‌ک
 فه‌رمان‌به‌رداری له ئه‌ره‌بابه‌که‌ی. مه‌م
 خوشه‌ویسته‌که‌ی خوی هه‌ل‌ده‌بژی‌ری چونکه له
 فه‌ره‌نگی جوامی‌ریدا بایه‌خ و ری‌زی ژن له سه‌ره‌وه‌ی
 هه‌موو شتی‌که.

له مه‌نزوومه‌ی مه‌م و زیندا سیمای که‌سایه‌تی‌یه
 دزیوه‌کان به مه‌اره‌ته‌وه کی‌شراونه‌ته‌وه. نیوی
 راویژکاری فی‌لبازی میر زه‌ینه‌دین ، (به‌کر) له
 نیوکورددا هی‌مای به‌غیلی و به‌رچاوته‌نگی و

خه یانه تکاریییه. به کر ترسه نو که بویه له هه لېژاردنی قوربانیه کانی خویدا زور به ئیحتیاته و کهسانی ساده دل و خوشباوه پ هه لده بژیړی. ئه و کهسانه ی که تۆله ی لېناستیننه وه، وه کوو مه م قاره مانى مه نزوومه که. که سایه تی حاکمی بۆتان ، میر زهینه دینیش هه روه ها زور سه رنجراکیشه . ئه و حاکمیکی به قودره ت و سته مکار نییه وه ک ئه و شایانه ی که شاعیرانی رۆژه لاته له دیوانه کانیاندا ده یانناسین به لکوو ئینسانیکی بی عه مه لی که م فکره که توانای هه لگرتنی هه نگاوی سه ر به خوی نییه. شه پۆلی ستایش له تواناییه کانی میر (نووری تابانی عه قل) وه ک ته نزیکی تال و برنده وایه هاوته ریب له گه ل ته وسیفی ئاکامه زیانباره کانی کرده وه کانی ئه و. خانی نیشانی ده دا که چاره نووسی خه لک له ژیر بریاری حاکمی ئاوا دا چه نده تراژیکه.

له شیعره کاندا دیمه نی ژیا نی ئه و سه رده می کوردستان به جوانی و به شیوه یه کی ولامده ر کیشر اوته وه . عه شیره کورده کان ناچار ده کرین له

شەپە بى پايانەكانى ئىران و عوسمانىدا بەشدارى
بەكن.

(كوردەكانن كە بوونە ئامانجى تىرى چارەنووس،
كاتىك دەرياي فارسەكان شەپۆل دەداكوردەكان لە
خویندا دەگەوزین)

ئەحمەدى خانى ھۆى چارەپەشىي گەلەكەى خۆى لە
ناكووى عەشائىرى كورددا دەبىنى كە بىوچان
خەرىكى گىچەل بە يەكتىرىن و رىگای دەرچوون لەو
موسىبەتە ، يەكەيتى كوردەكان لە ژىر فەرمانى
پادشايەكى واحىد دا دەبىنى كە ئىرادەيەكى بە
ھىزى بۆ گەشەپىدانى دۆزى كورد و سەر بەخۆيى ئەو
گەلە ھەبى. خانى لەو بەرھەمە بە كەلكەيدا نە
تەنيا توانىويەتى تايبەتمەندى ئىنسانەكانى
سەردەمى خۆى بەلكوو خۆشەويستىي و ھەستى
گشتىي بەشەرىيەت بخاتە روو. ھەر بەو ھۆيەشە
كە ئەو بەرھەمە زىندوو و سەرنجراكىش ماوئەتەو و
نەتەنيا خوینەرى كورد بەلكوو ھەموو خوینەرانى
خۆى تووشى بىر كردنەو ھەستى قوولدەكا.

عیراقددا قهتیس مابۆوه. لهو سهردهمدا که ئیمپراتووری عوسمانی بهشی گهورهی ناوچه کوردنشینهکانی له خۆیدا کو کردبۆوه، کولۆربوونی دامهزراوه فیئودالی/نیزامیهکان، لاوازی ئابووری و دهست تهنگیی کۆمهلانی خهڵک به زهقی دهکهوته بهرچاو. کوردهرکانی دیوی ئێرانیش به دهست نالهباریی ژيانهوه دهیاننالاند. پهرهگرتنی ویستی مهزههبی عیرفانی له ئهدهببیاتی سهدهی ههژدهههمدا و ههولدان بو ههلاتن له دهست واقعییتی داسهپاو و گهیشتن به ئارامش له دنیای عیرفاندا دژکردهوهیهکی تایبته به نهزمی زالمانهی داسهپاوی دهسهلاتدارانی تورک و ئێرانی بوو.

له تهنیشت ناوهنده ئهدهببییهکانی که له سهدهکانی ناوهراست له شیمالی رۆژههلاتی تورکیه شکلیان گرتبوو (ئهمیرنشینهکانی ههکاری، بادینان، بوستان) و له شیمالی رۆژئاوای ئێران/ئهمیرنشینی ئهردهلان له شیمالی عیراقیش (بابان و سوران)

پیکهاتن. لهوئ ئەدەبییات بە زاراوهی سۆرانی
شکلی گرت. له شیمالی رۆژهه‌لاتی تورکیه
ئەدەبیاتی زمانی کوردی زاراوهی کرمانجی بوو و
له شیمالی رۆژاوی ئێران شیعر به زاراوهی گۆرانی
بوو.

گرینگترین رووداوی ئەدەبیی سەدهی هه‌ژدهه‌م
به‌ره‌می حارس بدلیسییه که تا ئەو دوواییانه
نه‌ناسرابوو. ئەو، نوسخه‌ی کوردیی له‌یلی و
مه‌جنوونی نووسیوه. ئەو ته‌نیا به‌ره‌می شیعی
کوردیی ئەو ده‌وره‌یه‌یه که هه‌تا ئیستا ماوه‌ته‌وه.
ئەو موزوومه‌یه ٧٤٠ به‌یت یانی ١٤٨٠ خه‌ته و له
ساله‌کانی ١٧٥٨ / ١٧٥٩ دا نووسراوه. له‌و
مه‌نزوومه‌یه‌دا به‌گژ هیندیک دیارده‌ی دزیوی
داسه‌پاو وه‌ک مله‌ورپی باوک سالاری، شه‌رافه‌تی
تایفه‌گه‌ری دا، هاتۆته‌وه، که ریگی له ئەوین
گرتوو و له ئاکامدا بۆته هۆی کۆتاییهاتنیک
تراژیک. حارس بدلیسی به‌پیچه‌وانه‌ی شاعیره‌کانی
دیکه ئەو سۆزانه‌ی هیناوه‌ته گۆرئ که

که سایه‌تییەکان لە بەستینی واقعییەتی ژیاڤی
 کۆمەڵگای کوردەواریدا دینیتە بەرباس و مایەکانی
 سونەتیی شیعری کلاسیکی عەربی/فارسی بە سەبک
 و سیاقیک که بێشک لە فۆلکلۆری کوردییەوه
 سەرچاوهی گرتووه ، بە جوانی دینیتە بەرباس. ئەو
 بابەتەش چەند ئەپیزود که لە بەرھەمەکانی
 نیزامی و شاعیرانی دیکە دا نەھاتوون پشتراستی
 دەکاتەوه. شیعری حارس بدلیسی مەسنەوییه و لە
 وەزنی (عروضی حزج) دا کوتراوه. ئەو وەزنە که
 زیاترین میزانی عەرەبیسمی (وەکوو فەسلەکانی
 ھەوێن لە ستایشی خودا و پێغەمبەردا) پێوەدیاری
 ، ریعایەت کراوه بەلام لەو جیگایانە ی که غەلەبە
 بە وشە ی کوردییە تووشی گیروگرفت دەبێ چونکە
 ساختاری ھەجایی شیعری کوردی لەگەڵ ئەو وەزنە
 عەرەوییە ی که ھەجای کورت و بلیند بە دوای یەک
 دادین سازگار نییە. مەنزومە ی حارس بدلیسی
 ناکرێ وەک بابەتییکی بێوینە چاو لێکەین بەلام
 دیسانیش نووسەر لە تەفسیری ھەلو مەرجهکان و
 کەسایەتییەکاندا سەر بەخۆییەکی زۆری نیشانداوه

و تایبه تمه ندیه کانی ژیانی کورده واری و
روو حیاتی خه لکه که ی دهر خستوو.

شاعیریکی دیکه ی ئه و ده وره یه مرادخانی بایه زیدی
۱۷۳۷ / ۱۷۷۷ نووسه ری دیوانیکی چکۆله ی قه سیده و
غه زه له به زاراه ی کرمانجی که دوو غه زه لی که به
ده ست ئیمه گه یشتوو (غه نایه کی سوفیانه) ی
تیدایه که ته فسیریکی دوولایه نه ی هه یه. مه عشووق
هیمای خودایه. زولف و خه ت و خالی نیشانه یه که له
جوانیی ئیلاهییه. رهنج و دهرده کانی عاشق ئه و
(شور و وه سوه سانه) به یان ده کا که له رهوتی
ناسینی حه قیقه تی ئیلاهییدا خو نیشان دده ن.
ئیشتیای دیداری مه عشووق هیمای مه یل به
یه گانه گیی ده گه ل خودا و مه حوو بوونه وه ی فهرده
زاتی ئیلاهییدا. نزیک بوونه وه ی بهرچاوی
ئه ده بیاتی کوردیی سه ده ی هه ژده هه م له
ناوه روکی دینی و عرفانی، مه یلیکه له هه لاتن له
واقعیه ت. چاوپۆشی له خو شیه کانی دنیه ی و
هه نگاو هه لّینان به ره و ریّازی سوفیانه ی که مالی

نهفس ، که خواز یاری وه حدهت له گه‌ل خودایه، له
 یه‌کێک له ریوایه‌ته‌کانی داستانی عه‌میانه‌ی کوردی
 که به شیعر کوتراوه (زه‌مبیل فرۆش) و ده‌کوتری
 به‌ره‌می مرادخانی بایه‌زیدییه به روونی
 ده‌بیندری.. ئه‌و داستانه که له فولکلوری کوردیدا
 زۆر په‌سند و خوازاوه باسی ئه‌وینی هاوسه‌ری
 میریکی به ده‌سه‌لاتی کورد بو گه‌نجیکی ساده‌ی
 زه‌مبیل چنه. له نسخه عامیانه‌کان و شیعره
 پێشینیه‌کانی ئه‌و داستانه‌دا (سه‌ده‌کانی ۱۴ و ۱۵)
 که ته‌نیا نمونه‌ی ئه‌ده‌بیاتی شاره، داستانه‌که
 ره‌نگ و بۆنێکی کۆمه‌لایه‌تی هه‌یه. ئیعتراز به
 دسپوتیسمی خاتوونی قودرهت ته‌له‌ب (ژنی میر)
 ی تێدایه که ده‌یویست به پێچه‌وانه‌ی مه‌یلی
 گه‌نجه‌که ملزهم به ئه‌وینی خۆی بکا. گه‌نجه‌که
 گوێ بو هه‌ره‌شه و وه‌عه‌ده‌کانی شل ناکا و وه‌فادار
 به خۆشه‌ویسته‌که‌ی خۆی ده‌مێنێته‌وه. له‌و
 شیعرانه‌ی که ده‌کوتری ئی مرادخانی بایه‌زیدین
 سوژه‌کان و که‌سایه‌تییه‌کان کامیله‌ن جیا له‌یه‌ک
 ته‌فسیر ده‌کرێن. قاره‌مانی راسته‌قینه‌ی ئه‌و ، پێش

ئەوھى بېيىتە زەمبىل چىن، كۆرى پادشا بووھ و
 كاتىخۇى بە خۇشگوزەرانى و بەزىم و خۇشى بردۆتە
 سەر بەلام رۆژىك لە خەونىكدا گۆرانىك بۆى
 روودەدا و بېرىار دەدا لە خۇشىيەكانى ژيان
 بكشيتەوھ . بە دايم خەرىكى دوعا و نزابى و كارى
 چاك بكا و نانى حەلال لە ريگاي زەمبىل
 چىنەوھ بە دەست بېنى. لە كىشەى نيوان ئەو و
 ژنى مىردا كە دواى دەستكردن بە سەوھتە چىن
 تووشى دى ئىرادەى ئىلاھىش دەستى تىدايە.
 گەنجەكە بۆ دەربازبوون لە ويستەكانى ئەو ژنە
 سەركىشە خۆى لە بورجى بەرزى كۆشكەوھ دەخاتە
 خوارى بەلام جوبرەئىل فرىشتەى پەيام ھىنەرى
 خودا نەجاتى دەدا و بە ئارامى دايدەنىتە سەر
 زەوى. دواى سەفەرو رەنجى فراوان زەمبىل باف
 دەگەپىتەوھ مالى و بە دەرسوهرگرتن لە
 كۆپرەوھرىيەكانى ژيان دەبىتە حاكىمىكى عادل و
 پارىزكار.

لهو مه‌نزوومه‌یه‌دا ئیده‌ی سوفیانه له باره‌ی
 فه‌ناپه‌زیری ژیا‌نی دنیا‌یی و پ‌یو‌یستی گه‌یشتن به
 که‌مالی رووحی و ئاره‌زووی بوونی پادشایه‌کی عادل
 له ئارادایه. مه‌نزوومه‌ی زه‌مبیل فروش به جی‌گای
 وه‌زنی عه‌رووزی باوی ئه‌ده‌بیاتی کوردی، وه‌کوو
 روباعی هۆنراوه‌ته‌وه. وه‌زنی شیعه‌کانی هه‌شت
 هه‌جاییه و چه‌ند نه‌وع ته‌رکیب له (هه‌جای ته‌ئکیدی
 و غه‌یره ته‌ئکیدیه) که ره‌وانی و ریتمیکی تایبه‌ت
 به شیعه‌که ده‌به‌خشی. روباعی (سیلابی،
 ته‌کیه‌ای) وه‌زنی تایبه‌تی شیعی فولکلوری کوردیه
 که شاعیره‌کانی سه‌ده‌ی نی‌وه‌راست بو
 دروستکردنه‌وه‌ی سوژه‌کانی فولکلور که‌لکیان
 لی‌وه‌رگرتووه.

دریژه‌ی هه‌یه.